

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Donatiani & Rogatiani martyrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

cerum, Diacones verò Martianum virum nobilissimum & Eleochadium, summum philosophum. Cetero igitur Apollinare, post Eleochadium, in Ravennati Archiepiscopatu, Martianus, à Deo demissa compta electus, sufficitur: natus sublimi loco vir, tam piè, iuste, ac temperanter vitam degebat & tanto concitus ardore animi, Christum prædicabat, vginimicis Ravennatum, ardente excitaret omnium virtutum amorem: multiq; nullis rerum aduersarum ictibus frangi, neq; oppugnationibus nefariorum, de gradu pietatis deijci potuerint: sed calamitates omnes, tandemq; necem pro Christo libenter pertulerint. Plurimos sacris iniuriauit: cumq; rerum admirabilium gloria clarissimus esset, cælestem in patriam abiit, vndecimo Kal. Iunij: atq; vti ex vetustissimis scriptis collegimus, in D. Eleochadij, sepultura traditus est, Anno Domini septimo & vigesimo supra centesimum dùm Aelius Hadrianus imperaret.

Martianus
diuinitus de
signatur E-
piscopus.

MARTYRIVM SS. DONATIANI ET
Rogatiani, ex eo quod, optima fide, apud Surium extat, cui vetustissima ad stipulantur Martyrologia.

QUVM Diocletianus & Maximianus Romani Imperij scepra tenerent, suisq; præceptis & edictis crudelibus, Christianum nomen, obliuione sempiterna, cõtererentur, erat in vrbe Romanica, iuuenis quidã, Donatianus nomine genere clarus, sed fide multo clarior; qui in ipso iuuentutis sue feruore, maturioris animi freno, turbulentioradolescentiæ motus temperabat: & ne, inter spiritalis nequitia procellas, lapsum incurreret, in timore Domini, prosperè, vitæ cursum dirigebat. Qui

24. Maij.

Donatianus
egregius iu-
uenis.

Yy 3 mox,

710 MARTYR. SS. DONATIANI ET ROGA-
mox, ut despectis idolis, lustralibus aquis expiatus,
Christo nomen dedit, sine metu aliquo, triumphū
Christi, oris sui buccina, miles fortissimus, in popu-
lo decantauit, & instar optimi agricolæ, fruges be-
atæ fidei in gentilium pectora seminauit. Quia fan-
cti viri opinione florente, germanus eius Rogatia-
nus, adhuc in cultu idolatriæ consistens, blando sua-
uissimi oris eius odore impletus, ad fratrem, ætate
licet minorem, seniore tamen credulitatis ordi-
ne, festinus accurrit, deprecans ut, ante quam per-
secutionis colluctatio appropinquaret, Christiani
baptismatis munere dotaretur: nè tam foelix cer-
tamen adhuc paganum vel catechumenum inueni-
ret, ut à fratre nihil minus in pugna, nihil minus ob-
tineret in palma. Et ne sacro fonte continuo ablu-
retur, audita persecutione fugitiua sacerdotis fecit
absentia; sed susus martyrij cruor, fontis inopiam
suppleuit.

Rogatianus
à fratre iu-
niore ad
Christum
adducitur.

Interea Nannetensem ciuitatem, fauente geni-
lium turba, persecutor, cum instrumento iniquita-
tis, ingrediens, ab vno è circumstantibus ciuibus, ad
Donatianum & Rogatianum fratres comprehen-
dendos, acerrimis verborum stimulis incitatus est.
Tunc præses dolore commotus, Donatianum suis
fecit aspectibus præsentari, ac talibus eum ver-
bis compellauit: Audiuimus, Donatiane, te Iouem
& Appollinem Deos nostris conuicijs pro-
lcindere, ac prædicatione inani, ad crucifixi reli-
gionem compellere. Aut igitur prædicationi in-
perflua finem impone, aut si id recusas, poenitentia
stris & cruciatibus subiaceto. Cui Donatianus re-
spondit: Minas, quas mihi præ tendis, despicio. In-
straque ab eius me cultu reuocare contendis, cum
creata omnia promptè deseruiunt. Hinc Præses re-
pro-

Donatianus
sistitur coram
præside.

ROGA.
 nis expiatus,
 o, triumphu
 mus, in popu
 la, fruges de
 ait. Qua fan
 ius Rogatia
 s, blando sua
 atrem, atque
 litatis ordi
 te quam per
 t, Christi ni
 m foelix cer
 num inueni
 hil minus ob
 tinuò ablu
 cer dotis fecit
 ncis inopiam
 aente gerit
 to iniquita
 s ciuibus, ad
 compræhen
 incitatus est
 atianum suis
 us eum ver
 tiane, te lo
 nuicij pro
 crucifixi reli
 gionis in
 s, pœnitent
 natianns re
 respicito
 rendis, cui
 e Præses
 rore

Trudietur in
 carcerem.

Rogatianus
 blanditur
 præses.

Rogatianus
 ducitur in
 custodiam.

ore succensus, iubet sanctum compedibus vin
 tum, in custodiam retrudi, vt tormentorum vio
 lenti feralitas, non perferentis fidem frangeret
 ac saltè ne alij in Christum crederent, impediret.
 Tunc eius germano in conspectu populi consti
 tuto, cœpit Præses, sub blandimenti dulcedine,
 versuasionis iniquæ venena miscere, vt qui iussio
 non cederet, oblectationis arte colla laxaret.
 Quem molliter appetens, in hæc verba prorupit:
 studio, Rogatione à deorum cultu te velle incon
 stite recedere. Sed caue, nè vnus Dei confessione,
 lares Deos in tuam perniciem ire compellas. Sed
 ma adhuc nescio quo baptisinate non teneris in
 scius, si voluntas obliuata te non decipit, deorum
 gentia concessa, recipies, vt in Imperatorum
 ario & aula deorum, possis, cum viræ fruitione
 rari dignitatis augmentum. Rogatianus respon
 dit optime promittis peruersa, cum sis ipse perner
 qui primùm polliceris Imperatorum gratiam,
 deorum. Sed qua ratione, in arce diuinitatis
 endi sunt, qui ipsi hominib. videntur esse posse
 res ordine, licet inter vos habeatis participatio
 em miseria: cum illi sint de metallo, vos ad melio
 r habitus surdi: illi spiritu careant, vos sensu. Si
 mulem qui in saxis religionem suam constituit,
 aliud sit ipse, quàm quod colit. Tunc Iudex,
 nistris imperans, dixit: Et hic insensatus, cum
 ore insipientiæ, in carcerem derrudatur, vt fe
 nati die, dijs ac principibus illata iniuria, vltore
 lio, censura publica vindicetur. Sic tenebrarum
 lecto, duo fidei luminaria reconduntur: sed
 carcer illustrabatur ex gloria, quàm marty
 res grauentur ex poena. Beatus autem Rogat
 ianus, sine baptisimatis gratia, se præuentum
 esse

912 MARTYR. SS. DONATIANI ET ROGA.
esse contristabatur: sed hoc sibi, ex fide, credidit esse
se pro lauacro, si fratris sui Christiani osculum me-
reretur. Quo comperto B. Donatianus, pro germa-
no fudit ad Dominum preces, vt prompta eius vo-
luntatem, fidemq; puram aspiceret; & sanguinis ef-
fusionem, pro baprisimatis sacramento acciperet.

Iraq; vigilijs noctis in oratione transcurtis, simul
lumine cū die relato, & carnificis vulnera, &
Domini sui præmia alacres expectabant. Sequentē
vero die, Præses, pro tribunali sedens, confessores
Christi, in conspectu populi, præcepit assisti. Edu-
citur interea de carcere lugubri, gaudium cæli, de
sterili sede, fructus Ecclesiæ, de spinarum germine,
flos coronæ. Constricti vinculis, liberi erant vo-
tis, quos in Christo ipsa tormenta reddiderant for-
tiores. Quibus coram positus, assatus eos est Iudex.
Cum indignatione, inquit, ordior, ne dum vos mol-
liter alloquor, seueritatis publicæ vis frâgatur: qua
dedrum religionem aut non colitis, ignorando, aut
(quod est grauius) nō nesciendo, calcatis. Tuoc mar-
tyres responderunt: scientia tua, quæ deterior est
totius ignorantia stultitia, similis sit dijs veltis,
quos in metallis sensu carentibus adoratis. Nos ve-
rò pro Christi nomine, quidquid terroris in morte
ris, excipere parati sumus: quia non hic vita nostra
dispendium patitur, si illi reddatur, à quo sumptus
exordiū, & in futuro multiplicatę lucis sēnore me-
neretur. Tunc dolore præses impulsus, iussit eos in
equulei catasta suspendi: vt, si animos eorum non
mutaret, tamen membrorum lineamenta solueren-
tur in pœna: credens furori suo se consulturum, si
carnifex, licet ad animam non perueniret, vel per
tormenta corpus mactaret: ad hæc minime
imperans, vt post irrogata supplicia, à spiculi-

Iudex terret
martyres
sed frustra.

ore eorum capita truncarentur. Tunc listoris
infamia, vt de crudelitate iudici complaceret, vel
magis vt crescerent ornamenta martyrij, lancea mi-
litari perfossas ceruices beatissimorum, gladio vi-
brante præcidit. Sic ad Christi gloriam venientes,
cum B. Donatianus lucratur germanum, & meruit
germanus martyrium; iste fit illi causa salutis, ille
fit isti palma mercedis, & multiplicis gratiæ pi-
gore redundante, consummatione foelici, spe re-
munerationis suffulti, ad æterna præmia meruerunt
ecedere, per vulnera laureati: Præstante Domino
nostro Iesu Christo, qui viuit & regnat in secula
seculorum. Amen.

Caduntur ca-
pite marty-
res.

VITA S. ZENOBII EPISCOPI FLO-
rentini. ex ea qua est per Ioannem Archipresbyterum
Aretinum. Ex vita constat quo tempore floruerit.

Zenobius, Luciano patre, clero in ter Floræ. Maij 25.
tinus ciue, & Sophia insigni foemina matre Parentes
natus, anno restauratæ salutis trecentesimo eius.
quinto, Põtificatûs Syluestri anno XVII,
Imperij Constantini 22, à teneris pueritiæ suæ
in signem iustitiæ & pietatis de se splêdorem
rebuuit. Nam vt literarum studijs adhibitus, libe-
les disciplinas mira ingenij dexteritate cõplexus
in sita naturæ præstantia & ingenita vultûs hi-
rare atque oculorû gratia, omnes homines mi-
in modum sui amore ac studio capiebat: eos-
que ad ardentissimum pietatis studium exci-
tate. Cumque obiecta vitiorum blâdimenta, vni-
umque mundanæ cupiditatis fomitê virili ani-
in se extinxisset, anno ætatis suæ octauodeci-
catechumenus, beato Theodoro Florentino E-
piscopo traditus est: quo tempore poeticiis Genti-
libus.

Parentes
eius.

Egregia pu-
eri indoles.

Fit catechu-
menus.